

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 20 Sierpnia r. s. 1820 roku

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
dn. 18 średnia.		27 cal. 9 43 lin.	+ 14,33 stopn	Południowy	Pochmur.
dn. 19 średnia.		27 - 7,80 -	+ 13,83 -	Zachodni	Pochmur.
dn. 20 godz. 6		27 - 11,6 -	+ 10,5	Zachodni	Pochmur.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Podług gazety senackiej z dnia 7 sierpnia: Cesarz Jmć dnia 14 maja potwierdził opinią rady państwa; przyznającą familii *Jeżewskich* dostojność ślachecką, jako pochodzących z polskiej szlachty i przez zgromadzenie ślacheckie petersburskie za rzeczywistą szlachtę uznanych.

Dnia 5 czerwca, sprawujący ministeryum spraw wewnętrznych donosił rządzącemu senatowi, iż Cesarz Jmć zezwolił, ażeby od ministeryum spraw wewnętrznych wydane było obwieszczenie, uwiadamiające generałów, sztabs-i-oberoficerów, izby lokajów swoich nie odziewali nakształt dzienszczyków, ale w liberyą, podług woli własnej, tylko żeby nie była naśladowaniem wojskowej; i że na skutek rozkazu J. C. M. uczynione zostały stosowne zalecenia do naczelników gubernii.

Dnia 1 t. m. sierpnia w powiecie wileńskim, w parafii niemeczyńskiej, około godziny 10 z rana wśród grzmotów i piorunów spadł grad rżęsiasty, równający się wielkości włoskiego orzecha. Szedł ze strocy zachodniej ciągle więcej kwadrans, mocą i obfitością swą wybił pola, łąki, zasiewy ogrodowe, plon ozimny i jarzynny, tak dalece, że zajmując przestrzeń szeroką na półmili nie zostawił żdzbla najmniejszego, z któregoby poznać można było rodzaj zniszczonego zboża lub ogroduwiny; zrzucił wielkie szkody licznym włościanom i obywatelom. Uważano, że w znacznej części grad ten był ostró koleczysty i najbardziej uszkodził drzewom fruktowym, a tłukąc okna i wpadając do środka domów dał się najlepiej widzieć i przypatrzeć swej dziwnej formie i rzadkiej wielkości.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Dnia 27, sierpnia o godzinie 9tey wieczorem N. Cesarz Jmć i Król przybył do stolicy Królestwa w najożądniejszym stanie zdrowia.

Redaktor gazety warszawskiej Antoni *Lesznowski*, zszedł z tego świata dnia 23 sierpnia b. r.

PRUSSY.

Niemiecka gazeta powszechna i gazeta weymarska umieściły następujący artykuł z Berlina pod dniem 19 lipca:

„Wyznaczona pod przewodnictwem Xcia Hardenberga kanclerza stanu kommissya do ułożenia

konstytucyi dla państwa pruskiego, miała działanie to ukończyć: bo już powszechna konstytucya nadana nie będzie. Według brzmienia paragrafu 13 aktu związkowego, potwierdzonego teraz przez ostatnie ministrów obrady w Wiedniu, we wszystkich krajach niemieckiego związku zaprowadzone bydy mają stany; ale zostawiona jest rządowi zupełna wolność utworzenia tychże stanów, a nigdzie nie ma mowy o ogólnem ich zgromadzeniu. Z tego powodu, bardziej są w Prusach za zaprowadzeniem prowincjonalnych stanów; w skutku czego, każda prowincya, stosownie do 13go paragrafu aktu związkowego, osobne stany mieć będzie. W każdej prowincyi osobno będą utworzone i urządzone stany. I tak np. w prowincyach nadreńskich, w których nie ma szlachty, ani żadney uprzywilejowanej klasy, stany będą zupełnie inne, aniżeli w Marchii Brandeburskiej, lub Pomeranii. Prawda, iż przez utworzenie prowincjonalnych stanów cel narodowy jedności nie będzie dopięty. Ale też nie zdaje się, ażeby to bydy miało główniejszym celem. Dowodzą bowiem, iż do Króla, jako wojskowej monarchii zwierzchnika, należy utrzymać jedność z rządem, i bydy środkiem niejako punktem, z którego, równie jak ze wspólnego wszystkim słońca, promienie na inne prowincye padać powinny. Zważając rzeczy z tego punktu, działania i przywileje stanów bardzo będą ograniczone. Zatrudniać się one szczególnie będą rozkładem podatków, które rząd dla opędzenia liczných wydatków ustanowi. Zgromadzać się także będą czasami (kiedy Król uzna tego potrzebę) deputacye prowincjonalnych stanów do Berlina, dla naradzania się nad projektem skarbowym, mającym służyć dla całego państwa. Sądzą, iż oddawna istniejące austriackie stany za wzór terażniejszym pruskim służyć będą, i że w wielu pruskich prowincyach, jako to: w Pomeranii, Szląsku i t. d. z małemi odmianami dawne stany przywrócone zostaną. Gdy na kongresie w Wiedniu nie oznaczono czasu, w którym dopełnienie 13 paragrafu aktu związkowego, ma przyysć do skutku, od woli więc rządu naszego będzie zależało utworzenie prowincjonalnych stanów przyspieszyć, lub je odwleć. Nie można zataić, iż poczyniono wielkie oszczędzenia w różnych gałęziach rządu. Siłę wojskową, z 250,000 ludzi składającą się, zmniejszono do 160,000, a na utrzymanie jej 20 milionów talarów wyznaczono. W przypadku wojny, stanąć może pod bronią 400,000 landweru. Również nastąpiło oszczędzenie i w liście cywilney.

A U S T R Y A.

Xiąże Ruffo, poseł neapolitański przy naszym dworze oświadczył, iż na zaprowadzoną w Neapola konstytucyą nie przysięże, i że jako prywatny przebywać będzie w Wiedniu.

Pomiędzy szesnastu półkami przeznaczonemi do Włoch (do których dodano jeszcze dwa); jest 5 półków jazdy. Doszła już do Wiednia wiadomość, że i w Lombardyi Węglarze (Carbonari) zaczynają być niespokojni. Do kraju tego wyrusza 32 batalionów piechoty węgierskiej, to jest: 30,000 wojska. Całego więc wojska w królestwie tém będzie przeszło 60,000.

Słychać, iż Cesarz austriacki ma zaprosić do obozu przy Pest w Węgrzech, gdzie jak wiadomo, 80,000 zbierze się wojska, znakomitszych europejskich władców.

Podług listów odebranych z Rzymu, tameczny rząd lęka się niezmiernie wybuchnienia rewolucyi, i dla tego żąda posiłków od Austrii. Też listy donoszą, iż widziano już w nocy na górach rozłożone ognie na znak powstania.

N I E M C Y.

Od brzegow *Manu*, dnia 8 sierpnia. Na sesyi izby deputowanych odprawionej dnia 4 b. m. w Darmstadt, kommissarz królewski wystawił zalety nowego prawa o zaciągu do wojska. Na dawniejszych sesyjach teyże izby podano kilka wniosków względem zapewnienia wolności osobistej, i niepobierania innych podatków lub jakichkolwiek opłat, prócz tych, na któreby stany krajowe zezwoliły. Na sesyi dnia 6 b. m. minister stanu ucieczył reprezentantów narodu heskiego wystawieniem zasad nowej konstytucyi, która tenże naród obdarza swobodami, jakich wolne kraje używają.

Powszechném jest życzeniem w Bawaryi, aby prawo pozwoliło księżom, wchodzić w związki małżeńskie. Od roku 1797 wyszło wiele bezimiennych pism przeciwko bezżeństwu księży. Szczególniejszą zwróciło na siebie uwagę, podobne dziełko napisane niedawno przez księdza *Weinmann* w Szwabii pod tytułem: *Czyli bezżeństwo księży katolickich má trwać dłużej lub być zniesionem, jeżeli wypada zaradzić brakowi duchownych teraz i na przyszłość?*

Słychać, iż *Bergami*, który dnia 17 b. m. przez *Genewę* przejechał, chce wydać pismo na usprawiedliwienie siebie, i wyjawić w niem wiele rzeczy przeciwko ministrom angielskim i ich agentom. Gazeta wychodząca w *Lugano* umieściła już pojedyncze ważne w tey mierze artykuły.

Słychać, iż wielu naysznakomitszych rękodzielników niemieckich chce porzucić fabryki, a kapitały swoje obrócić na rolnictwo.

F R A N C Y A.

Odbywają się w Paryżu częste obrady ministrów: czy rozpuścić lub nie, dotychczasową izbę deputowanych; ale dotąd jeszcze nic w tey mierze nie uradzono. Gdyby jednak przyszło do rozpuszczenia izby, tedy podług konstytucyi nowa we 3 miesiącach powinna być zwołana.

Jeden z mieszkańców miasta *Bordeaux* chorując przez kilka miesięcy, wpadł nareście w tak tęgi letarg, iż otaczający go pocztyli za umarłego, i za takiego podali urzędnikowi stanu cywilnego. Przyzwali kobietę do obmycia i ubrania go, jak przystoi do trumny. Gdy przyszła, i zobaczyła, że trup ma oczy otwarte, wzięła się do ich zamknięcia. W tém

mniemany trup otworzył usta i spytał jey czego chce od niego. Przełknięta kobieta, wrzasnęła przeraźliwie i uciekła wołając po drodze: *To diabeł!* Człowiek ów przyszedł do przytomności i żyje.

Przy kopaniu ziemi pod *Mendeure*, w departamencie *Daubs*, natrafiono na wielki rzymski amfiteatr, mogący w sobie pomieścić około 25 tysięcy ludzi. Mury z ciosowego kamienia wcale nie są uszkodzone. Znalezione tam także kości byków, kiernozów, słoniów, pieniądze z wizerunkiem *Konstantyna Cesarza* i wiele innych ciekawych rzeczy.

Nowa a osobliwa teraz nastala w Paryżu moda. Mężczyzni noszą wachlarze. Kto nie chce uchybić zwyczajom mody, musi się teraz ukazywać w teatrze z lornetką, i wielkim wachlarzem.

H I S Z P A N I J A.

Madryt d. 29 lipca. Osoby świadome rzeczy zapewniają, iż stany krajowe na ostatniej tajney sesyi ogłosiły się nieustającami, i z powodu zagrażającego oyczyźnie niebezpieczeństwa postanowiły wydać odezwę do narodu, aby każdy Hiszpan mający lat 17 do 55 wziął się do oręża na obronę rządu konstytucyynego. Słychać oraz, iż w przeciągu 24 godzin bardzo ważne dla Hiszpanii zaydą wypadki. Czas wkrótce pokaże, ile te pogłoski są prawdziwe. To pewna, iż dziś wysłano ztąd gońca do *Króla bawiacego w Sacedon*, z wezwaniem, aby przyśpieszył swój powrót do stolicy. Podług innych doniesień, zupełnie już uspokojono zaburzenia w *Galicji* i spokojność w tey prowincyi przywrócono. W utarczce między rekosszami i wojskiem konstytucyynem, zginęło kilku buntowników, a 14 schwyłano i pod sąd wojenny oddano. *Arcey Biskup* w *St. Jago* dopełniając żądanie władz wojskowych, dał 10,000 piastrow na zapłatę dla żołnierzy. Członkowie tak nazwaney buntowniczey Junty apostołskiej powrócili do *Portugalii*.

Obywatele tuteysi chlubią się, iż w *Neapola* wzięto za wzór konstytucyą hiszpańską.

Dnia 27 b. m. wyszedł tu rozkaz dzienny, aby patrole w nocy chwytaly wszystkich podeyrzanych, którychby po godzinie 11tey wieczorem spotkały na ulicach.

Jenerał *Mina* wydał odezwę do wojska, w której między innemi oświadcza: „Żołnierze! Będziemy podporą narodu i tronu konstytucyynego; pójdziemy przeciwko ich nieprzyjaciółom, jeśli się jacy znajdą, a trzymając w jednej ręce konstytucyą, a w drugiej oręż, odniesiemy zwycięstwo! Wiecie, iż dla oyczyzny naszej powinniśmy odzyskać utraconą już prawie *Amerykę*. Oby odzyskanie tych pięknych okolic mniej krwi kosztowało, aniżeli zdobycie ich przez przodków naszych! Żołnierze, wybawiliśmy monarchę naszego i ziemków; bądźcie wiernemi *Królowi* i oyczyźnie; odbierzecie z rąk sławy wieniec bluszczowy, który was czeka w świątyni nieśmiertelności, a którego już niejako licznemi zasługami staliście się godnemi.”

Oddziały jazdy towarzyszą pocztom krajowym, dla dania odporu, jeśliby bandy rozbojników w rozmaitych prowincyach je napastowały.

Korpus gwardyi królewskiej złożył 120,000 realów na obchód konstytucyi. Z tych pieniędzy rozdano 54,000 tutejszym ubogim; a 66,000 przeznaczono na posag dla 22 młodych ubogich panien.

Na trzech ostatnich publicznych sessjach zgromadzenia stanów nie ważnego nie zaszło. Wnie- siono projekt względem uchylenia wszystkich przywilejów, które dawniejsi ministrowie dali kilku prywatnym osobom na dostarczenie mąki dla wyspy *Cuba*. Hrabia *Torreno* oświadczył z tego powodu: „Trzeba okazać narodowi, iż Hiszpania pod przeszłym rządem była nakształt zrabowanego domu, wystawiona na zdzierstwa cudzoziemców i krajowców; trzeba mu dać uczuć wielkość różnicy systemu konstytucyjnego” Jenerał *Quiroga* rzekł: „Naród winien wolność swoją ministrom, którzy gdyby byli tyle niesprawiedliwości i błędów nie popełnili, naród nigdyby nie pragnął zmiany rządu.” Wspomniany projekt przyjęto większością 144 kresek przeciwko 8. Minister wojny radził oddać z wojska wszystkich oficerów, którzy się okazują przeciwni konstytucyi. Odebrały potem stany wiadomość o morowym powietrzu grasującym na wyspach Balearskich. Ustaje powoli.

Zpomiedzy członków zgromadzenia stanów, największą na siebie zwraca uwagę jenerał *Quiroga*, tak ze względu na nadzwyczajną skromność, jak rzadką wymowę. Zgola terażniejsze zgromadzenie ma ludzi z wielkiemi talentami.

Słychać o ściśleśm dochodzenia posiadłości i kapitałów, które *Xiężę pokoju* ma jeszcze mieć w Hiszpanii. Wynoszą one, jak słychać, do półtora miliona piastrow. (Ogromny majątek tego faworyta zmarłego Króla rachowano do 45 milionów piastrow, w co wchodziły klejnoty i 2 serwisy stołowe.)

Donoszą z *Valladolid*, iż banda nieprzyjaciół konstytucyi włóczy się w górach pod dowództwem xiędza *Merino* i sędziego *Fontenebro*. Wielkorządca *Kastylii* i pierwszy urzędnik w *Burgos* użyli środków dla ich rozproszenia. Poymano w *Osma* kilku ich stronników, między którymi byli dawniejsi żołnierze zwani *Guerrillas*.

Jest w Hiszpanii 1080 klasztorów panińskich, a w nich blisko 20,000 zakonnic. Dobra ich szacować można najmniej 3 miliony piastrow, nie rachując gmachów i sprzętów kościelnych. Zakonów zaś męzkich jest 1925 a w nich blisko 49,000 mnichów. Nie przesadzi się, podając wartość ich dóbr na 8 milionów piastrow, oprócz kosztownych sprzętów kościelnych, obrazów i t. d. Okazuje się stąd, iż Hiszpania ma liczne sposoby zaradzenia potrzebom krajowym. Dodawszy dobra kościelne i t. d. w utrzymywanych osadach, jako to w *Mexyku* i t. d. ogólna ich wartość wyniesie najmniej do 30 milionów piastrow, na których rząd bezpieczeństwo wierzytelom swoim zapewnić może. Słychać o wyznaczeniu oddzielnych kommissarzy do spisania wszelkiej własności klasztorów, i że tymczasowie znaczeniejsze klasztory dadzą pożyczkę na niezwłoczne przydzianie wojska.

Waleczni nasi żołnierze (pisze jedna z ulubionych gazet hiszpańskich); są prawie wszyscy podobni do *Cerwantesa*, gdy z niewoli algierskiej powrócił. Nie podpada wątpliwości, iż wiele kompanij ma tylko 6 lub 7 całych mundurów, w które się żołnierze przy zmianie straży ubierają. Zupełnie także brakuje im koszul, z czego liczne choroby pochodzą i t. d.

ANGLIA.

Znaczna strata dotknęła znowu dom królewski. Dnia 6go sierpnia o godzinie 6tej zrana po

długich cierpieniach zakończyła życie Xiężna Yorkbratowa Króla naszego. W trzech latach ostatnich umarło już pięciu członków rodziny królewskiej. Xiężna York była córką zmarłego Króla pruskiego Fryderyka Wilhelma II. Urodziła się 7go maja 1767, a 29 września 1791 poszła za Xięcia York. Ostatnie lata życia z powodu nadwierzzonego zdrowia przepędziła ta Xiężna na ustroniu w dobrach swoich *Oatlands*, odległych o 20 mil od Londynu. Z powodu jej śmierci zamknięte są wszystkie widowiska, i zabawy publiczne przerwane. Nie zostawiła po sobie dzieci.

W odpowiedzi na adres miasta *Berwick* Królowa między innemi to wyraziła: „Sądzono zrazu, iż do kraju nigdy nie powrócę. Niespodziewany mój powrót zmieszał przeciwników moich. Chciano mię albo prośbami zniewolić, albo zastraszyć groźbami. Ale niebo obdarzyło mię duszą poznającą chytróść, i nieuległą bojaźni. Wszystkie inne osoby mogą być sądzone przez sąd przyiętych; oskarżony może podług upodobania odrzucić sędziego. Czyliż mi tego odmówić mogą? i t. d.

Lubo Królowa urzędownie o śmierci Xiężnej York zawiadomiona nie była, przedsięwzięła jednak zachować wszystkie w takowym wypadku zwyczajne dworskie etykiety. Dlatego, dopóki zwłoki Xiężnej pochowane nie będą, Królowa odbierać nie będzie adresów, których wiele złożono jej znowu. Zdaje się, iż z powodu tego wypadku nanowo odłożoną zostanie sprawa królowej.

Pani *Wood*, żona znanego stronnika królowej *Aldermana Wood*, odebrała od mężatek londyńskich wezwanie, aby nazwisko swoje naprzód podpisała na ułożonym do królowej adresie; również wezwanie ma nastąpić do Panny *Wood* od panien londyńskich.

Królowa powracając z popisu wojska spotkała się z Królem.

Reformatoremie pracują teraz około przeorganizowania wojska na swoją stronę.

Rząd nasz odebrał ważne pismo od dworu austriackiego co do wypadków w Neapolu. Cesarz austriacki wysłał znaczne wojsko do Włoch, a oprócz tego, (jak jeden z porannych dzienników donosi) ma prosić naszego monarchę, jako swojego sprzymierzeńca, nie tylko o flotę, ale gdyby potrzeba było, i o pomoc w wojsku.

Dnia 28 lipca spadły nieco papiery skarbowe w cenie z przyczyny wieści, że jenerał *Byng* dowodzący zbroyną siłą w powiatach rękodzielnych miał donieść rządowi, iż nie może polegać na wojsku pod jego dowództwem będącém.

Trudniey podobno będzie, aniżeli się zdaje, wysłuchać w izbie wyższej Włochów, którzy mają świadczyć przeciwko królowej. Są to po większej części prości ludzie, a wiadomo, iż w każdym mieście, a nawet miasteczku włoskiem lud pospolity ma taki sposób mówienia, iż go w sąsiedzkiem nawet mieście zrozumieć nie można. Któż będzie słuchał tych świadków? Któż może być pewnym, iż mu rzetelnie wytłumaczono to, co zeznali? Jakże przeciwna strona potrafi zająć się porównaniem zeznania świadków, co ze względu na niewyraźność zeznań jest bardzo potrzebném? Któż ma spisywać ich zeznania? Czy jaki skoropis angielski lub włoski? Jeśli to wszystko pierwey ułatwioném nie będzie, zeznania świadków nie wiele przekonają.

Smiałość rchionych tu karykatur coraz się

wzmaga. Nie tylko na pösmiewisko, ale nawet na nienawiść wystawiają rozmaite osoby, które należą do sprawy królowey. Dopóki zielonego worka nie otworzono, póty można było wszystko za żart uważać; lecz teraz honor tych osób doznaje naydotkliwszey szykany. Naywyższy sąd krajowy znieważono, w sposobie, o którym wypada zamilezcć.

AMERYKA PÓLNOĆNA.

Washington, dnia 18 lipca. Półkownik Forbes, mianowany dyplomatycznym agentem naszym w Buenos-Ayres, popłynął na fregacie the Constellation do miejsca urzędowania swego.

Pan Middleton, mianowany posłem naszym przy dworze rossyyskim, popłynął do Anglii, z kąd uda się do Petersburga.

DANIJA.

Kopenhaga d. 5 sierpnia. Sławny rzeźbiarz Thorwaldsen wyjedzie wkrótce z tuteyszey stolicy prosto do Warszawy, gdzie ma podać swoje myśli względem wystawienia pomnika Xiążęciu Józefowi Poniatowskiemu.

WYSPA Ś. HELENY.

Odebrane w Londynie listy z tey wyspy, zawierają wiadomość, iż zdrowie Bonapartego znacznie się polepszyło, odtąd, jak więcey zaczął się przejeżdżać lub przechadzać. Odwiedza często Hrabinę Bertrand, przy której będąca od niedawnego czasu młoda angielfka, przyjęta do wychowania dzieci, bardzo mu się podoba.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

O s t r z e ż e n i e.

1. W gazetach warszawskich N. 65 t. r. dnia 10 junii n. s., będąc tam za interessami handlowemi, obwieściłem: iż znajdujący się umnie w obowiązku czeladnika, brzeski mieszczanin Jan Asetrow, od obowiązku uwolniony, i do kogoby się tenże Asetrow udał dla wzięcia towarów lub pieniędzy, nikt nie powinien dawać na mój rachunek. Powróciwszy do miejsca pobytu mojego (miasta Brześć litew.), odebrałem z wielu miejsc wiadomość, iż wspomniony Asetrow pożyczka na mój rachunek różne pieniężne summy; z powodu takiego, spieszę zawiadomić szanowną publiczność i znajome kupiectwo, przez gazety Sankt Petersburgskie, moskiewskie i Kuryera Lit., iżby temuż Asetrowu nikt niedawał na mój rachunek, jako oddalonemu od obowiązku bez świadectwa za nierozsądne postępowanie i stracenie mojego kapitału. Brzeski kupiec Piotr Isajew:

Przedaż publiczna.

1. Od wileńskiego gubernialnego rządu ogłasza się: iż z powodu niejawienia się do tego gubernialnego rządu na dawniey naznaczone terminy, życzących nabydź domy: drewniany w mieście szawlach znajdujący się, należący do żyda Alexandra Łunca, zbiegłego z podradczykiem kommissyonierem 12 klasy Grońskim, i murywany w mieście Kownie położony, paręcznika jego żyda Solowieyczka, przeznaczone na przedaź dla zaspokojenia zabraney przez Łunca skarbowey summy 75,000 rub., i wydanych dla zakupienia na rachunek jego prowiantu 3,455 rub. 25 kop. assyg., naznaczone powtórne terminy: pierwszy dnia 4, drugi 7, a trzeci 11 mca nowembra terażniejszego roku; azatém życzący nabydź wspomniane domy, zechcą przybydź na te terminy

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Dnia 18 lipca r. b. zabrała policya w Stuttgartu dzie zapas exemplarzy ułożonego przez badeńskiego radzcę stanu i kanclerza Pana Hohenhorst: „Zupelnego obrazu podań przeciw Karolowi Ludwikowi Sand, zabóycy radzcy stanu Kotzebue.”

Dzienniki angielskie zawierają wiadomości z Nowey Ziemi pod dniem 9 maja, które donoszą, iż wyspa ta, od wielkich mass lodu, które się w niezmierney rozległości rozciągają, otoczona została.

Osobliwsze zdarzenie przytrafiło się w Polsce w roku 1763. Kobięta nazwiskiem Małgorzata Krasynona umarła we wsi Korynie mając lat 108. W roku 94 weszła w związki małżeńskie z Kasprem Raykulem ze wsi Kowaczyna mającym lat 100. Żyjąc z sobą lat 14 spłodzili dwóch synów i córkę, a co jest naydziwniejszego, że te dzieci nosiły na sobie cechę zgrzybiałości rodziców. Miały włosy siwe, dziąsła dziurawe tak, jak gdyby zęby z nich powypadały, chociaż tych nigdy nie miały. Nie mogły żuć twardych potraw i żyły tylko chlebem i jarzynami. Te dzieci na swój wiek miały dość wzrostu, lecz plecy ich były pochyle, twarz blada, zapadła, zmarszczona i miały wszystkie znaki starości.

Przy wsi Laukupönen w obwodzie regencyi gumbińskiej w Prusiech, odkryto źródło mineralne.

Kurs wileń. na assyg. od d. 17 sierp. rubel sr., 3 r. kop. 79; czer. zł. nowy r. 11, kop. 57, stary r. 11 k. 18; imperyał 36 r. 80 kop.

do tego gubernialnego rządu. Dnia 11 augusta 1820 roku. Sowiętnik Ławrynowicz. Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Arendowna dzierżawa.

1. Od Rządu gubernialnego wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się do tego gubernialnego Rządu na terminy naznaczone, życzących wziąć od dnia 23 przeszlego mca apryla na lat 12 w dzierżawę arendowną murowanego domu kupca Alexandra Stuckiego w Wilnie na przedmieściu Żarżeczu położonego, wziętego pod dozór skarbowy, dla za pokojenia zaległych na Stuckim z trunkowego odkupu niedoimek, naznaczone nanowo terminy: dnia 6, 9 i 11 następującego miesiąca septembra terażniejszego roku; a zatém życzący wziąć w arendę na lat 12 lub na czas krótszy wspomniony dom, i znajdujący się przy nim browar, zechcą przybydź na terminy naznaczone do tego gubernialnego Rządu, gdzie okazane im będą warunki; a ponieważ w tymże domu znajdują się dwie bramy i dwie oficyny, tedy życzący wziąć w arendę mogą licytować w ogule wszystkie wyrażone zabudowania, lub osobno każdą połowę i browary. Dnia 17 sierpnia 1820 r. Sowiętnik Ławrynowicz. Sekr. Kazimierz Nowicki.

Z b i e g ł y.

3 Z majątności Mołowid w Pcie Stolimskim leżącej, ze Wsi Korynek do dziedzictwa W. Antoniego Lisowskiego Depatata Ptu Nowogródzkiego należącej, w roku 1820 augusta 2 porzuciwszy żonę i dzieci zbiegł pookradawszy ludzi Józefat Szlęxko włóścianin, z professyi Kucharz lat 40 mający, twarzy ściągłej, włosow czarnych, urody srzedniey, który jeśliby się gdzie okazał tedy każdy właściciel raczy posrzednictwem policyi lub Sądu Niższego Ziem. odesłać do Mołowid w Powiat Stolimski.

Wilno dnia 25 Sierpnia 1820 roku v. s.

Gazeta Petersburska Ruski Inwald z gazet hamburskich i berlińskich, donosi, iż na dwa dni przed wybuchnieniem rewolucyi w Neapolu, dworska gazeta tameczna umieściła następującą ważną notę, którą rossyjskie ministerjum stanu interessów zagranicznych podało kawalerowi *de Zea de Bermudes*, posłowi hiszpańskiemu przy dworze petersburskim.

W Petersburgu 20 kwietnia (2 maja).

„Nota kawalera *de Zea Bermudes* pod dniem 19 kwietnia, przesłana ministerjum rossyjskiemu, została przełożoną N. Cesarzowi. Powodowany ciągle N. Cesarz swém zyczeniem, aby pomysłność kraju i sława monarchy utrzymały się i kwitnęły w Hiszpanii, nie bez głębokiego smutku dowiedział się o wypadkach, które były pobudką do urzędowej noty kawalera *Zea*. Chociażby wypadki te poczytano jedynie za smutne skutki błędów, jakie od roku 1814 zdawały się wróżyć nieszczęście dla półwyspu, nie przecież nie zdoła usprawiedliwić gwałtów, które los kraju na krytyczny stan wystawują. Zbyt często podobne zaburzenia przysposobiły żalobę dla krajów. Przyszłość Hiszpanii okazuje się znowu pęsną i burzliwą. Nader gruntowne obawy powstać musiały w Europie. Im zaś okoliczności te są bardziey znaczącemi, tem szkodliwszemi bydy mogą dla powszechney spokojności, którey pierwszych owoców świat ledwo zaczął używać, i tem mniej przystoi mocarstwom, które ogólnie to dobrodziejstwo zaręczyły, aby oddzielnie z skwapliwością wydawały stanowczy wyrok o wypadkach zaszłych na początku marca w Hiszpanii. Nie wątpiąc Cesarz Jmć, iż gabinet madrycki podobną wiadomość udzielił wszystkim sprzymierzonym dworom, sądzi, iż cała Europa jednomyślnie przemówi do tego gabinetu językiem prawdy, a następnie językiem otwartej i dobrej przyjaźni. Tym czasem zaś ministerjum Rossyjskie widzi potrzebę dołączenia niejakich uwag nad dawniejszemi czynnościami, o których kawaler *Zea de Bermudes* w nocie swojej namieniał. Równie

jak on sam, odwołuje się także gabinet Rossyjski do świadectwa tych czynności, a wzmiankując o nich wskaże zasady, jakich Cesarz Jmć chce się trzymać w stosunkach swoich z Królem katolickim. Zrzucając Hiszpania obce jarzmo, władcze na nią przez rewolucyą francuzką, pozyskała niezaprzeczone prawo do szacunku i podziękowania wszystkich Mocarstw Europejskich. Rossya oddała jey hold tego sposobu myślenia w traktacie z dnia 20 lipca 1812. Od chwili przywrócenia powszechnego pokoju, Rossya wspólnie z sprzymierzonymi swymi dała nieraz dowod, ile ją pomysłność Hiszpanii obchodzi. Korrespondencya między rozmaitemi dworami Europejskimi, okazuje ciągle N. Cesarza życzenia, aby władza królewska w obu częściami świata, na czystych i szlachetnych zasadach, wspartych *dzielnymi urzędzeniami krajowemi*, ustaloną została; urządzeniami, któreby przez regularny sposób ich zaprowadzenia, większey jeszcze mocy nabierały. Urządzenia te, pochodząc od tronów, są zbawienne; lecz wypływając z rozruchow, nowe tylko sprawują *zamieszanie*. Oświadczając Cesarz Jmć przekonanie swoje w tey mierze, mówi podług nauki doświadczenia. Zwracając uwagę na przeszłość, postrzegamy wielkie przykłady, godne zastanowienia się dla Narodów i Monarchów. Cesarz Jmć trwa ciągle przy zdaniu swoim; życzenia jego są niezmiennie, i nayuroczyściey one zapewnia. Wypada teraz rządowi hiszpańskiemu dać wyrok: czyli urządzenia krajowe, narzucone gwałtownymi czynami, będącemi smutną puścizną rewolucyi francuzkiey, przeciwko której Hiszpania z taką sławą walczyła, mogą przynieść dobrodziejstwa, jakich się obie części świata po mądrości Króla Jmci katolickiego i patryetyzmie radców jego spodziewają. Sposób, jakiego Hiszpania trzymać się będzie w dopięciu tak ważnego celu, i środki, których użyje dla uspokojenia wrażenia, jakie wypadki zaszłe w marcu, sprawiły na umysłach w Europie, stanowiąc będą względem *natury stosunkow* Cesarza Jmci z rządem hiszpańskim, i *ufności*, jaką chciałby mu zawsze okazywać.”

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czł.— w Wilnie w Drukarni Redakcyi

Arendowna dzierżawa.

1. Wileńska Mieska дума, podług rozporządzenia zwierzchności, wypuszcza w arendowną dzierżawę karczmę nazywającą się Okuszkowo przy drodze raduńskiej do solwarku Wysokiego dworu należąca, w której dumie publiczne targi odbywać się będą: dnia 25, 26 i 27 bieżącego mca augusta; a zatem wzywają się niniejszém życzącym wziąć takową karczmę w dzierżawę arendowną, na terminy naznaczone do dumy dla odbycia targow i zawarcia na mocy praw kontraktu.

Sekretarz Łazarewicz.

Oświadczenie.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc. Excerpt oświadczenia z protokotu potoczney Sądny Grodz. Ptu Brzeskiego w roku terażniejszy 1820 mca julii 9 dnia za podaną prozbą i nastalą po oney rezolucyą stronie potrzebującej urzędownie wydan. Roku 1820 mca julii 21 dnia w imieniu WJPP. Joachima i Anny z Iwaskiewiczow Bryndzow Matłen. nabywcow mają-

tności Łozowicy z attynencyami w Imperyum rossyjskim gubernii Lit. Grodzień. Pcie Brzeskim Lit. sytuowanej i Awulsu Woroblina w Królestwie Polskim departamencie Siedleckim Pcie Łosickim obwodzie bialskim położonego, od W. Józefa Dulęby Szam. b. dworu Polskiego; czyni się oświadczenie w rzezy następney. Iż lubo oświadczejący się summy z nabycia wynikię, jedną samemu W. Józefowi Dulębie należną a dla ewikcyi przy nabywcach zostawioną powodem rozmaitych pretensyow przez różne osoby do W. Józefa Dulęby stosownych i u nabywcow tak prawnie jako i partykularnie pokładanych, do czasu zupełnego zaspokojenia onych, drugą wnioskową s. p. W. Kazimiry z Korsakow Dulębinę na syna W. Józefa Dulęby Gustawa spadłą, a przez W. Dominika Korsaka b. sędziego Ziemi Poloc. dziada małoletniego Gustawa na majątności Łozowicy opartą, do wzrostu lat tegoż Gustawa zatrzymać przy sobie życzyli. Gdy jednak W. Józef Dulęba nabywszy w Pcie Kubryńskim od W. Ulanowey Pułkownikowey woysk rossyjskich za summę zł. pol. 55166 gr. 4 schedę z exdywizyi dobr Wieżek z dymow gruntowych 14 skła-

dającą się o wypłat summ obu przed sąd Ziem. Ptu Brzeskiego Lit. oświadczających się za adcytował, a sąd uznawszy nowo nabytą przez W. Dulębę possessyą za dostateczną na odpowiedź tak małoletniemu Gustawowi Dulębie jako i wszelkim pretensorom, oraz oparłszy ewikcyą summy małoletniego na wszelkim W. Józefa Dulęby teraz posiadany i w czasie przyszłym posiadać mogącym się majątku, wyrokiem swoim w dniu 7 starego stylu miesiąca i roku niniejszego oczewiście ferowanym, wypłatę obu summ na oświadczających wskazał, i zakładaną przed sąd główny Lit. Grodzieński racyą niedostatecznego na majątku W. Józefa Dulęby do odpowiedzi bezpieczeństwa, appellacyą uchylił; przeto oświadczający się czyniąc w opłacie zapadłemu datą wyżej wspomnianą dekretemu satysfakcyą, odtąd żadnych przy sobie ex re nabycia w zmienionych w gurze majątnościow niemając W. Józefa Dulęby funduszow, wszelkiego tytułu jego pretensyow w zamiarze, aby nadal konwikcyami swemi za pretensye do W. Dulęby stosowne obarczać nabywcow Łosowicy i Woroblina niechcieli, przez niniejsze zawiadamiają oświadczenie. Jakowe aby każdego interessowanego wiadomości doszło w gazetach warszawskiej, i Kuryera Lit. trzykrotnie podać do umieszczenia postanowili. Utego oświadczenia podpis w protokule następnym. Michał Czackowski plenipotent.

Zgodno z protokulem potocznym świadczą Józef Dąbrowski Regent Grodzki Ptu Brzes. L.

1 Oświadczenie imieniem JW. Józefa z Krzetuszewa Wawrzeckiego generała dywizyi woysk pol. kawalera, czyni się w następnym sposobie: WJPan Jan Krukowski chorąży b. woysk pał. wchodzący w rozmaite stosunki z zeszłym JW. Tomaszem z Krzetuszewa Wawrzeckim wojewodą i ministrem Królestwa Polskiego, z różnych względow zawinił temuż Wojewodzie summy, śmierć zeszłego Wojewody Wawrzeckiego utwożyła spałek dla oświadczającego się, wszelkiego ogólnie potymże Wojewodzie pozostałego majątku, z tego względu oświadczający się znalazłszy w archiwum zeszłego brata swojego trzy dokumenta, o należeniu od W. Chorążego Krukowskiego czer. zł. 610 i rub. sr. 1,975 poświadczające; gdy nie mógł dobrowolnym sposobem tey należności odebrać, rozwinął z W. Krukowskim proces w Sądzie Ziem. Lidzkim, szukał repetycyi na summach, jedney u WW. Surkontow Komornikowiczow prawem zastawy na folwarku Raxciach opartej, drugiey u JW. Alexandra Kochowskiego jenerała woysk Ross. kawalera na kredycie będącey tych to WW. Surkontow, oraz JW. Jenerała Kochowskiego przed Sąd Ziem. Lidz. powołał, Sąd Ziem. Lidz. dekretem oczewistym w roku idącym 1820 junii 25 ogłoszonym, zasądził na W. Krukowskim dla oświadczającego się czer. zł. 1,003 i zł. 19,588 gr. 25, inekwitacyą do summ pomienionych wskazał, przelew przez W. Krukowskiego żenie W. Krukowskiej na summę u JW. Jenerała Kochowskiego będących usposobiony, znikczemnił, i areszt przez oświadczającego się u JW. Jenerała Kochowskiego na summę założony zatwierdził, a nawet do innych funduszow W. Krukowskiego prowadzić inekwitacyą oświadczającemu się niesprzeciżył. Gdyby tedy WW. Surkontowie i JW. Jeneral Kochowski, a nawet i inni W. Krukowskiego wierzyciele, summ W. Krukowskiemu lub jego żonie za usposobionymi przelewami, aż do pełnego uspokojenia oświadczającego się, przez W. Krukowskiego nie oplacali, i w żadne układy nie wchodzili, oświadczający się

przez niniejsze oświadczenie, w aktach urzędowych Ziem. Lidz. zapisując się, a dla trzykrotnego ogłoszenia do Gazety Kur. Lit. podać się mające, każdego interessowanego osirzega. Dat roku 1820 mca junii 28 dnia. Takowe oświadczenie do akt Ziem. Lidz. podając jako plenipotent podpisuję. Jan Szukiewicz Regent Gran. Lidz.

Roku 1820 mca junii 28 dnia. Na sądach Ziem. Ptu Lidz. osobisto stanawszy Adwokat W. JP. Jan Szukiewicz Reg. Granicz. takowe oświadczenie do akt oddał. Tadeusz Pucifowski Prez. Ziem. Ptu Lidz. Heronim Skinder Sędz. Ziem. Ptu Lidz. Ignacy Jocz Sędz. Ziem. Ptu Lidz. Jakób Rożyc Halicki Pisarz Ziem. Ptu L.

Jest w aktach o zgodności z xięgami i opłacie poszlin kop. 50 $\frac{1}{2}$ miedzią poświadczam Michał Dziewiałowski Gintowit Reg. Ziem. Ptu Lidz.

Poprawa omyłki.

1. W oświadczeniu W. Ignacego Bucewicza Prezydenta przeciwko JP. Wincentemu Tyminskiemu, umieszczonym w Gazecie Kur. Litew. pod N. 91, 93 i 94, zamiast 1820 czytać 1809 roku w miejscu, gdzie się wspomina data obligow, jakoby od zeszłego Leopolda Becewicza Tyminskiemu wydanych.

U w i a d o m i e n i e.

1. Podaje się do publiczney wiadomości, iż reparacya Łazienek przy Królewskim Młynie sytuowanych, w których są wanny do kompieli, ukończone.

P r z e d a ż.

1. W Mińsku u P. Jermiana Marsantego są dwie modne Karety, jedną poczwórna a drugą podwójna za mierną cenę do przedania.

Wezwanie kredytorow.

1. Niżej wyrażona, po zgonie męża mojego JW Kazimierza Hrabi Platera Starosty Subockiego dostrzegam stan smutny jego pozostałych interesow, i tę pewność, że JW W. Opiekunowie nie są w stanie użycia żadnych środków (prócz exdywizyi) do zaspokojenia wierzycieli i ocalenia pozostałości, jako więc matka nieletnich dzieci zamierzam obrócić moje usiłowania na załatwienie ze wszelkimi ogólnego interessu przez dobrowolne układy; to życzenie moje tyle może mieć skutku ile znajdę powolności w każdym z osób szanownych wierzycieli; na niniejsze wezwanie czas do wzajemnego porozumienia się i do układow nąznaczam od dnia 15 8bra terażniejszego roku, w którym nadyjąc się w Wilnie, gotową będę poświęcić się takowemu zamiarowi. Apolinara z Zabow Hrabini Platerowa

Roku 1820 mca sierpnia 18 dnia takową awizacyą może umieścić redakcyą do gazet Kuryera Lit. poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Grodzki Ptu Wileń.

2 Niżej podpisana przedałam wieczyście dom mój murowany w mieście Wilnie pod N. 13 przy Wielkiej ulicy sytuowany, JP. Tichonowi Frałowiczowi Zaycowowi Kupcowi Miasta Wilna, oczem uwiadamiając przez gazetę Kur. Lit. wzywam mogących mieć jaką należność z tego domu, ażeby racyli jak ngyrychley jawić się do tegoż JP Zaycowa, w nadmienionym domu handel i mieszkanie mającego. Marcyanna Wilgocka.

Sądy Exdywizorskie.

1. Wilepskiej gubernii w Dyneborskim Pcie Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Okrze dla usatysfakcyonowania wierzycieli W. Aloizego Kaweckiego b. Podsejda Dynebor. przeznaczony, w zasiadaniu swoim d. 31 maja niniejszego roku postanowił sądy swoje do dnia 16 8bra bieżącego 1820 roku odrzeczyć, w którym to terminie zebrany bez żadnych zwłók i dyllacyi wyzekwować akta i wje-

dnym ciągu wziąć sprawę do ostatecznego rozwiązania pod utratą rzeczy dla niestawiających dekretem remissywnym zapowiedzianą zadeklarował: o czem kancelarya tegoż sądu przez gazety krajowe interessowanych obwieszcza. 1820 roku julii 1 dnia. Michał Zuhalicz Żołądz Ziem. Dynebor. i. Exd. Reg.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski dla usatysfakcjonowania wierzycieli W. Kapitana Zdrowskiego, w majątności Sebestyanowie ustalony; po bezskutecznym zejściu ostatecznego na ukonczenie dzieła dla zachodzących przeszkod terminu, w przewodnictwie w roku 1820 junii 30 d. wydanego, a eorundem julii 2 dnia przed aktami Ziem. Dzieśnieńskiem, zeznanego obwieszczenia, na remissywnym Ziem. Dzieśnień. i uprzednich sądu swojego wyrokach wspierającego się; w terminie z tegoż obwieszczenia wypadającym w pełnym komplecie do majątności Sebestyanowa w dniu 27 presentum przybywszy, i skutkiem nastaley w dniu 28 rezolucyi dla niejawnienia się wierzycieli termin ostatecznego zjazdu dzień 20 7bra 1820 roku udeterminowawszy, że w tym terminie jako już po ułatwieniu wszystkiego tego cokolwiek i tylko zwykłe uprzedzać powinno było oczywiście wyrokowanie, niezawodnie do ukonczenia dzieła exdywizyi przystąpi, bez żadnych odkładów w całej sprawie do namowy wezmie, oczywisty wyrok ogłosi, niniejszą awizacją trzykrotnie w Kuryerze Gazet Lit. pomieszczającą się, po nieprzesłaniu przez administratorkę pierwszey; po raz drugi strony interessowane zawiadamia, w jakowym terminie jako już ostatecznym ażeby wszyscy ogólnie kredytorowie, i wszelakiego tytułu pretensorowie, z dopominkami swojemi do majątności Sebestyanowa jawili się, pod zapowiedzianą dekretem remissywnym amissją ostrzeżga. Roku 1820 mca julii 28 dnia.

Antoni Korsak Posędek Ziem. Ptu Dgo prezydujący exdywizor. Stefan Doboszyński podsedek Ziem. Ptu Dgo exdywizor. Kajetan Jesman Ziem. Ptu D. Pisarz exdywizor.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział masy majątku Józefa Sulistrowskiego wyznaczony w majątności Stańkowscyźnie w pcie Oszm. czystujący dekretem akcessorynym 1820 aug. 9 ogłoszonym sądownictwo swoje do dnia 8 januar. 1821 odroczył, w którym terminie że do oczewistego rozsądzeniem sprawy kredytorów Sulistrowskiego przystąpić i na niestawiających amissją zapisze uwiadomia 1820 aug. 9 dnia.

Prezydent Urban Jazdowski, Michał Roubá Sędzia Ziem. Ptu W. Pisarz Grodz. Zawil. Exdywizor Jan Weryha.

Takowa awizacja że może bydź przy Kuryerze w druku umieszczoną poświadczą Prezydent Urban Jazdowski.

3 Anzgary Masłowski Ptu Brasławskiego, Ludwik Wołowicz Wileńskiego, Jan Kobecki Telszewskiego, Ziemscy Sędziowie, Jan Weryha Zawileyski, Józef Zielonko Trocki, Wincenty Butler Wilkomierski, pisarzowie Grodzcy.

Onaymujemy tym naszym Urzędowym Obwieszczeniem, prawnie podającym się iż na skutek dekretu Sądu głównego Lit. Wileń. Gubernii 2go Depart. w roku tym 1820 junii 8 dnia w Wileń zapadłego, dającego remisję do Exdywizyi dobr Powirczewia, i summ przez JWW. Józefa i Eleonorę z Gielgudów Wereszczyńskich Starost Upit. i Kawalera na satysfakcją wierzycieli wszystkich s połączeniem wiadno do iednoczasowej rozprawy i debitorow, a mianowicie z JWW. WW. Karolem Bystramem Sędzią Gr. Upit., Józefa Gorskiego, Teofila Kuleszy, Jana Michalskiego, Justyna Paszkiewicza, Sedz. Gr. Ptu Upit., Józefa Sokolowskiego b. Pisarza Upit., Ludwika Reinharda, Fryderyka Hersta, Michała Keiniksztera, Kazimierza Borodzica, Kazimierza Krey-

biach, niemniey JJWW. WW. Michała i Eleonory z Tyszkiewiczow rodzicow, Antoniego Generala woysk pol., Xawerego, i Jana synow, Józefy corki Gielgudow, Ludwika i Marianny z Kossakowskich rodzicow, Eleonory i Anny corek, Gielgudow i Gielgudowien, wedle prawidel w dekrete remissywnym umieszczonych, za niedziel cztery od daty ninieyszego obwieszczenia trzech z nas urzédnikow w gu-rze zapisanych do majątności Powirczewia w pcie Upit. polożonego niezawodnie ziedziemy i tam jurydykcyą sądow exdywizorskich zalożywszy, wszelkie spory i stosunki między wierzycielami a debitorami zalatwiwszy z dobr ziemskich i summownych dla wszystkich slusznych pretensorow, wydziałem ziemi lub kapitalow satysfakcyą domierzyć postara się, przed który to Sąd Exdywizorski iżby każdy z kredytorow pretensye do JWW. Wereszczyńskich uscielaicy, niemniey wszyscy przez nichże do uszczelenia się pociągnęci, aby w terminie i mieyscu przyzwoitym stawali i jawili się pod utratą pretensyow niestawiającego zapowiadamy.

Roku 1820 miesiąca julii 27 dnia. Woźny świadczą iż kopie takowego obwieszczenia zgodne z tym autentykiem z instancyi WW. Anzgarego Masłowsiego Brasławskiego, Ludwika Wołowicza Wil., Jana Kobeckiego Telszewskiego Ptu, Ziem. sędziow., oraz Jana Weryhy Grodz. Zawileyskiego, Józefa Zielonki Trockiego, Wincentego Butlera Wilkom. pisarzow Grodzkich urzédnikow, JWW. Józefowi i Eleonorze z Gielgudów Wereszczyńskim Starostwie Upit. i kawalerom w Łansodziach, JWW WW Michałowi i Eleonorze z Tyszkiewiczow rodzicom, Antoniemu jeneralowi woysk pol., Xaweremu i Janowi synom, Józefie corce Gielgudom, niemniey Ludwikowi i Maryannie z Kossakowskich Rodzicom, Elenorze i Annie corkom Gielgudom i Gielgudawnom Strażn Lit. tudzież WW Karolowi Bystromowi, Justynowi Paszkiewiczowi b. Sedz. Gr. Upit., Józefowi Sokolowskiemu b. pisarzowi, Janowi Michalskiemu, Józefowi Gorskiemu, Kazimierzowi Borodziczowi, Ludwikowi Reinhardowi, Fridrihowi Herbstowi, Michałowi Keinikszterowi, Kazimierzowi Kreibichowi, w Powirczewiu w pcie Upit. w ręce administracji mieyscowey, jedną stronice, tudzież JWW. Gielgudom, strażn. i marsz. Lit. w majątk. ch Widuklach i Zamku w pcie Rosieñ. polożone (drugą stronice) i o ziedzie WW. urzédnikow za niedziel cztery od daty podania ninieyszego, do Powirczewia wszystkich wypisanych i zaiętych, i zaięć się mogących kredytorow prawnie zawiadomilem.

Mateusz Brzozowski Woźny Jego Imperatorskiej Mości Ptu Upit roku 1820 mca julii 30 dnia. Przed Aktami Grodz. Ptu Upit znajdując się osobicie Woźny wyrażony Brzozowski relacją takowego obwieszczenia dnia 27 julii roku tegoż od urzédnikow na Exdywizyą do Powirczewia ziechać mających także JWW. Wereszczyńskim i ich kredytorom a w majątku zwanych Widuklach w pcie Rosieñ. JWW. Gielgudom podanego zeznał. przyjąłem Grodz. Upit. Regent Franciszek Woytkiewicz.

Takowe obwieszczenie że można umieścić w Gazecie Kur. Lit. zaświadczam Ludwik Wołowicz Sędzia Ziem. Wileń.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowladnacego cała Rossyą etc. etc.

Urodzonym Alexandrowi Hrabii Pocijewi Obżnemu Lit. i kawalerowi tylo do przyjęcia areшту, a zaś Teofilowi i Józefowi Gonsiewskim oraz Wiktorji Gonsiewskiej rodzeństwu zesłego Bazylego Gonsiewskiego koniuszego smolenskiego sukcesorom tak po zesłym Bazylim Gonsiewskim oycu onych jako też po Franciszku Gonsiewskim sędziu Ziem. Grodzien. stryju, wszelki majątek przez spadek dzierżącym, pozew loco peragende exemptionis przed sąd Ziem. Ptu Troc. na kadencyą terazniejszą juniową, a za niewniyściem terminu pozwowi na Kadencyą następną sto Michalską z powództwa Ur. Józefa Karłowicza b. sędziego Ziem. Ptu Troc., z referencyą do dekretu Ziem. Troc z obzał. Hrabią Pocijem pod jego stannosc copiarum spraw. a z obzał. Gonsiewskimi niestannie w roku 1820 junii 18 dnia zapadłego, wyniesiony oto: dekretem oczewistym Ziem. Troc. w r. 1793 8bra 5 d. zapadłym dla żał. na Gonsiewskich summa talarow bitych holenderskich 458, i zł. 2

oraz monetą lub złotem złotych pol. 4.750 sądzoną została, z warunkiem ażeby Bazyli i Franciszek Gonsiewscy w roku tymże marca 19 dnia przy aktach ziemskich trockich sub paenis opłacili. Jakowemu dekretowi gdy Gonsiewscy nie dopełnili satysfakcyi, a ztąd uczynili kontrawencyą, natenetaz zaś był zmuszonym powtórnie o skutki tegoż dekretu zapoznać, i w Ziem. trockim w r. 1795 julii 8 dnia zyskał na onych niestanny ultymarny dekret, za kapitał procent expens prawny, winy niestanne i peny kontrawencyjne, summa w ogóle talarow brytych 522 i zł. pol. 11,416, dla zaś na Gonsiewskich przysądżający, rewolucya krajowa nie dozwoliła wyekskwować takowego dekretu, a tym czasem obl. Gonsiewscy nie zostawiwszy w tutejszym kraju żadnego funduszu przeniesli się do Królestwa Polskiego, między tym gdy fundusz summiowny obzał Gonsiewskich ewikcyi uległy w rękę Hrabi Pocięja na obligu będący odkrył się, przeto zaś. po zyskaniu na temże funduszu w dacie powyżey w sądzie Ziem. trockim a probaty aresztu, powtórnie obzał przed tenże sąd ziemski trocki pozywając wnosi żądanie, o utwierdzenie powyżey wyrażonych dekretow, o zawarowanie przez obzał Gonsiewskich activitatem loci standi solucione, o a probate iterum aresztu na summe obzał Gonsiewskich w rękę Hrabi Pocięja będącą założonego a po wykazaniu przez tegoż Hrabi Pocięja ilości takowey summy o zasądzenie oney, dla zaś na satysfakcyą jego pretensyi wyż rzeczonemi dekretami rekognoskowaney, a w razie niewystarczenia summy w rękę Hrabi Pocięja będącey, o wskazanie i w kwitacyi do dalszych wszelkich obl. Gonsiewskich ewikcyi uległych funduszow, o wskazanie na onych za kontrawencyą pen kryminalnych, oraz o bonifikacyą wydatkow prawnych tak z racyi zyskiwania w tey sprawie wielu dekretow jakoteż kondemnowania się pomnożonych.

Roku 1820 meca junii 22 dnia Woźny świadczę, iż tego pozwu kopią wespul zatesztem loco peragende executionis w sprawie WJP. Józefa Karłowicza b. sędziego Ziem. Ptu trockiego JW. Alexandrowi Hrabi Pocięjowi Oboz Lit. i kawalero-wi, oraz WW. Teofilowi i Józefowi braciom Wiktoryi siostrze Gonsiewskim oczewisto w majątności Kutwizskach w powiecie trockim na funduszu summiownym tychże WW. Gonsiewskich przed sąd Ziem. Ptu trockiego, na kadencyą terazniejszyą juniową a za niewyściem terminu pozwowi na kadencyą następną što Michalską po-dalem, oraz fundusz sumowny WW. Gonsiewskich JW. Hrabi Pocięja będący do rozprawy w summie zł. pol. 40,000 iterum przyaresztowałem

Gabryel Wolski Woźny Ptu Troc. Elek. cyyny.

Roku 1820 meca julii 3 dnia przed aktami Grodz. Ptu Trockiego stawając obecnie Woźny w gorze wyrażony relacyą tego Pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem i z aktami zgodziłem Wiktor Kucewicz Regent Grodzki Ptu Trockiego.

Roku 1820 meca lipca 3, takowy Pozew może bydz do druku, przyjęty świadczę Józef Wrotnowski Ziem. Ptu Trockiego Sędzia.

NOWE DZIEŁA.

Opisy przedmiotów historyi naturalney z rycinami kolorowanemi. Wilno 1820 nakładem Morytza, w typografii XX. Missionarzów w 4ce. Ner 1, zawiera 6 tablic rycin kolorowanych, tyleż ćwiartek. textu w języku polskim i francuzkim: układu do pisma str. 4 (pierwsze to dzieło w polskim języku do historyi naturalney, mające na pięknych rycinach wyobrażone rośliny i zwierzęta; kolorami takimi wydane, jak się w naturze znajdują. Niezego bardziey życzyć nienależy, jako ażeby tak pozytywne dla młodzi krajowey przedsięwzięcie Pana Moritza, w ułatwieniu znakomitych kosztów, jakich wydanie dzieła nieodbitcie wymaga znajdowało skuteczną pomoc od licznych prenumeratorów: czego nawet powątpiwać nie można w czasie, kiedy gust do historyi naturalney tak jest upowszechniony, a pożytki we wszystkich rodzajach gospodarstwa i przemysłu, z poznanią przy-

O g ł o s z e n i e.

1. Marcelli Jaccotet nauczyciel języka francuzkiego w Gymnazyum Wileńskim ma zaszczyt uwiadomić publiczność, iż utrzymując w roku przeszłym pod swoim dozorem uczniów gymnazyjnych zyskał zaletę od zwierzchności uniwersyteckiey; otwiera, za potwierdzeniem teyże zwierzchności, na rok terażniejszy i następne pensyą męską, w której uczniowie gymnazyjni, z baczną tak we względzie obyczajów i religii, jako też co do nauk, troskliwością będą strzeżeni: z dostarczeniem wszelkich wygod, jakichby rodzice dla swych dzieci żądali. Można się dowiedzieć o warunkach tego układu w domu Woynicza N. 436 na ulicy Sto Jańskiey, w terażniejszym mieszkaniu nauczyciela: a po-
stem Michale w domu przedtém Kruszewskiego, dziś JW. Siostrzeńcewicz N. 143 na ulicy zamkowej.

rodzenia wynikające, tak mnogie i wielkie, naby-cie tey znajomości nieodbytem czynią).

OGRODY PÓŁNOCNE czyli zbiór wiadomości o rozmnażaniu i pielęgnowaniu drzew owocowych i roślin ozdobnych, o inspektach, treybhauzach i oranżeryach, oraz o utrzymaniu roślin kwiatowych w pokojach, OBYWATELSTWU PROWINCY LIT-EWSKIEY przypisane, przez Józefa STRUMILLĘ. W Wilnie nakładem i drukiem A. Marcinowskie-go, 1820 z 6cią tablicami na miedzii rytemi, w o-prawie włoskiej z okładką drukowaną. Całe wy-danie na papierze klejowym. Cena exemplarza na papierze pięknym srebrem rubli 2, na zwy-czaynym rubel i kopiejek 60.

W Xiggarni XX. Pijarów na ulicy Dominikań-skiej u Alex. Żółkowskiego są następne dzieła do przedania.

Złota Szlafmyca albo Kolęda na nowy rok, Opera we 3ch aktach przez F. Zabłockiego, edycya no-wa, 8vo w Wilnie 1820 . . . sr. kop. 35
Amfiryio Komedya tegoż kop. 40
Kazania Przygodne X. F. Godlewskiego, 8vo w Wil-nie 1820 kop. 50
Żywot sławney pamięci WJP. Remigiusza Pam-fila, przez Fulgentego Argierdowicza, 8vo w Wil-nie 1820 kop. 15
Pantea królowa Suzy, tragedia oryginalna w 5ciu aktach przez Teklę Wróblewską, 8vo w Wil-nie 1817 kop. 25
Mustafa i Zeangir, Tra. oryginalna w 5ciu aktach przez też samą, 8vo w Wilnie 1817 . . . kop. 25
Ogólne prawidła o utrzymaniu roślin kwiatowych w pokojach, przez J. Strumillę 1819 . . . kop. 10
List Franciszka de Solignac de la Mothe Fenelo-na, arcy-Biskupa Kameraceńskiego do Biskupa Arebateńskiego, d'Arras), o czytaniu pisma ś. w krajowych językach; podług edycyi paryzkiey roku 1791., przełożony z francuzkiego, 8vo w Wil-nie 1817 kop. 15
Germanik Tragedya w 5ciu aktach z dzieł Pana Annault, przekład. Win. z Ciechanowca Kiszki Zgierskiego, 8vo w Wilnie 1819 . . . kop. 30

Wezwanie.

2 Od Mińskiego gubernialnego Rządu obwie-szcza się tych wszystkich, którzy tylko mają jaką-kolwiek pretensyą do majątku i osob. mińskiej gu-bernii w pcie Mozyrskim, obywateli Jana Kiniewicz-a, Tadeusza Zamayskiego i Józefa Obuchowicza, że majątki ich które znajdowały się w administra-cyi opieki, z wnoszeniem dochodu do skarbu za skar-bową niedoimkę, za opiekuńskie zarządzanie mająt-ku Turowa policzoną. Teraz z pod opieki oswo-bodzony i oddany im, a tylko zostawiony pod za-przeczeniem do rozwiązania Rządzącego Senatu; zatem kredytorowie i w ogólnosci pretensorowie wspomnionych PP. Kiniewicza, Zamayskiego i O-buchowicza od Rządu gubernialnego uprzedzają się, iż oni podług dokumentow, jakie u siebie mają, z za-chowaniem formalnego porządku, nietylko mogą ale i powinni z pretensyami swojemi odwołać się do dochodow z majątku Kiniewicza, Zamayskiego i O-buchowicza pobieranego, i od nich żądać i odbie-rać satysfakcyą do tego czasu, dopóki się nieotrzy-ma ostateczne względem niedoimki Turowa roz-wiązanie, pod utratą za opuszczenie czasu procent-ow, jakiebym należały i samych podług propor-cyi opuszczonego dochodu kapitałow. Dnia 7 au-gusta 1820 roku. Sekretarz F. Arcimowicz.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Do Prus i Saxonii wileński mieszczanin Jankiel Szmołtowiec Frauszteter na miesiący 10.

2 Do Prus starych w powiat tyłżański WW. Stanisław Reg. Gran. Zawiley., i Kazimier bra-cia rodzeni Buyniewiczowie, z jednym służącym Janem Niechwidowiczem, na miesiący 3 dla inte-ressow familijnych.